

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
שבילי

אוהב את הזולת או את עצמך?

תחזיתו, אמר לבני המשפחה "רק אחד יכול לשנות את דעתו של ד"ר ולך, והוא ר' יוסף חיים זוננפלד". מיהר האיש לביתו של הרב זוננפלד, הוא ידע שהרב מכיר גם אותו שהוא נטש את דרך אבותיו ויש בליבו עליו, אך לתדהמתו הרב קיבלו במאור פנים... הוא קיווה שהרב ייתן לו מכתב המלצה לד"ר ולך, אך לאחר ששמע הרב את הפרטים, סגר את הגמ' אשר לפניו ולקח את מעיל הפרווה שלו בשביל לצאת. מיד אותו האיש חסם את הפתח ואמר לרב "לא צריך לצאת החוצה, במיוחד שיש גשם חזק ושוטף, באתי אך ורק לשם מכתב" אך הרב השיב לו "מדובר כאן בהצלת נפשות ואין די במכתב, עלי ללכת לשם בעצמי". הרב יצא והחל לרוץ לכיוון שער יפו [הרב זוננפלד היה אז בגיל שבעים וחמש], ובדיוק אז החל הגשם להתגבר ולהתחזק יותר... אמר אותו האיש לרב "אולי נמתין מעט תחת קורת גג?"

אך הרב מזרח עוד יותר את ריצתו ואומר לו "פקוח נפש! כשהולכים להציל יהודי נבחרים מטיפות גשם?!!" --- כאשר הגיעו לשער יפו, לקחו כרכה לעבר בית החולים, וכשהגיעו לחצר בית החולים, עוד אותו האיש משלם לעגלון, וכבר היה הרב בחדרו של ד"ר ולך... אותו האיש עוד הספיק לשמוע את הרב אומר לד"ר ולך בתקיפות "מאמתי נעשה הד"ר פוסק בהלכות פיקוח נפש, אני מבקש לקבל את החולה מיד לבית החולים ואח"כ נתווכח"... מיד הלך ד"ר ולך ובדק את החולה. לאחר שבועיים ארע הבלתי יאומן - החולה עזב את בית החולים כשהוא בריא לחלוטין! ידע אותו האיש את היחסים המתוחים בין הרב זוננפלד לבין אותו המנהיג ולא גילה לו את מה שהיה... אך פעם אחת אותו מנהיג היה בשעת הנחת אבן הפינה לישוב חדש בגליל, והוא נשא את הנאום המרכזי. והנה הוא מכריז ואומר "נבנה את הארץ בדרכנו ובכוחנו, נבנה את ארצנו תוך מלחמת חורמה ביד השחורה של הרב זוננפלד ופמלייתו" --- רק שמע אותו האיש את דברי המנהיג וצעק באופן ספונטני "שתוק!! דרך ארץ בפני הגאון הישיש שאתה חב לו את חיךך!" כאשר שמע זאת המנהיג מאותו האיש שהיה ידידו הקרוב, הוכה בתדהמה וביקש ממנו הסברים. מיד עלה אותו האיש לבמה וסיפר לכל המשתתפים איך היד השחורה של הרב זוננפלד הצילה ממות את מי שהכריז כנגדו וכנגד כל שומרי התורה והמצוות...

כאן אנו רואים מהו חסד אמתי, למרות גילו המתקדם של הרב יוסף חיים זוננפלד, למרות הגשם הכבד ולמרות שאין אותו מנהיג משתייך אליו ואף הוא נלחם נגדו, כאשר מדובר בדאגה לזולת ובפיקוח נפש, שם הרב זוננפלד יפעיל את כוח השפעתו ללא שום פשרות ותירוצים שונים... כאן אנו רואים שצריך לעזור ולסייע לזולת כאשר הוא נצרך לכך, ולא משנה לאיזה חוג או עדה הוא משתייך, וחלילה אם אדם ייתן ויעזור רק לאלה אשר הוא מכיר... שאין נתינה זו מגיעה מאהבת הבריות אלא מאהבת עצמו.

"ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף"
[א"א, י"ט]

מסביר רש"י - מדוע נקראת שמה חסידה? הואיל ועושה חסד עם חברותיה במזונות.

שואל ה"חידושי הרי"ם - אם לחסידה יש מעלה גדולה כזו שעושה חסד עם חברותיה, מדוע היא כלולה בעופות הטמאים, הרי כל בעלי העופות הטהורים הם בעלי מידות טובות? **עוד קשה מדוע** הגמ' [ירושלמי ב"מ פ"ג, ה"ה] מכנה את העכברים רשעים, הרי כאשר הם מוצאים אוכל הם קוראים לחבריהם לאכול עמם, ומה הם שונים מהחסידה שדואגת לחברותיה? **מסביר ה"חידושי הרי"ם** - שאומנם החסידה עושה חסד אך היא עושה זאת רק עם חברותיה, ומי שאינו קרוב אליה אינו ראוי לחסד שהיא עושה, על כך התורה באה ואומרת שחסד כזה הוא פסול, ולכן היא טמאה. העכברים נקראים רשעים הואיל והם עושים חסד על חשבון אחרים שגזלים מהבתים ומהחצרות, אך החסידה אוכלת מן ההפקר ודואגת לחברותיה ממזונותיה לכן היא נקראת חסידה.

יוצא שחסד אמתי הוא כאשר הוא ניתן לכל אחד בין אם הוא חברו ובין אם לא. והעושה חסד רק עם חברו, זה אינו נובע מאהבת הזולת אלא מאהבת עצמו. כמו כן חסד שנעשה על חשבון אחרים, הוא אינו חסד אמתי.

סיפר ר' יהושע לייב שינקר - בשנת תרפ"ב התנהל מאבק בין הקנאים ובראשם עמד ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל לבין ההסתדרות הציונית. והנה אחד מראשי ההסתדרות העובדים אשר היה ידוע בשנאתו הגדולה לדת, חלה במחלה קשה ואנושה. הוא אושפז בבית החולים האנגלי של המיסיון, המחלה הלכה והחמירה והרופאים נואשו מחייו. בני משפחתו פנו אל אחד מהאנשים שהיה מהמקורבים אליו ונטש את דרך התורה והמצוות, ושאלו אותו האם ניתן לעשות עוד משהו כדי להצילו ממות? אותו אדם הכיר את ד"ר ולך שהיה מטובי הרופאים ב"שערי צדק" והמליץ להעבירו לשם. אך הוא ידע שלפניהם ניצבות שתי עובדות אשר עלולות להביא לסירובו של ד"ר ולך לקבלו לבית החולים. האחת שהוא אדם מפורסם מהמתנגדים הגדולים של שומרי התורה והמצוות. והשנייה שהוא מגיע מבית החולים של המיסיון. לאותו אדם היו קשרים בחוגים של שומרי התורה והם אמרו לו לבצע את ההעברה כבר מיד... ואכן שני סבלים העבירו את החולה על גבי האלונקה ל"שערי צדק". כאשר הגיעו לבית החולים, ערך ד"ר ולך בדיקה ראשונית ומצא כי המצב חמור מאוד... לאחר ששאל כמה פרטים אודות הרקע הרפואי ושמע שהגיע מבית החולים של המיסיון, הסמיקו פניו מכעס והוא פנה אל חדרו, מותיר את בני המשפחה מבולבלים ואת החולה אנוש. ראה כך אותו האיש שהנה התממשו

שבת שלום ומבורך!!!

לרכישת הספר:
"מתיקות ועריבות התורה"
052-7151420

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111

"אור החיים" הקדוש על הפרשה

שיכול אתה לקחת את העגל בתור כפרה. אך אהרון בכל אופן חטא בזהב שלקח מעם ישראל ומזה יצא עגל הזהב, ובשל כך אין הכהן הגדול יכול להיכנס ביום כיפור לקודש הקודשים בבגדי זהב ש"אין קטגור נעשה סגור". אבל עם ישראל אשר חטא בעגל, לא יכולים להביא את העגל בתור כפרה אלא צריכים להביא "שעיר עזים לחטאת", זה מה שיכול לכפר עליהם... **כאן אנו רואים את אהבתו ודאגתו של ה' יתברך אל כל אחד מעם ישראל שיבוא אל תיקונו השלם, שהנה אהרון הביא על עצמו כפרה את העגל לחטאת, אך בני ישראל אשר לא יכולים להביא עגל לחטאת, מצא להם הקב"ה פתרון שיביאו שעיר עזים לחטאת...**

"ויאמר אל אהרון קח לך עגל בן בקר לחטאת... ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת" [ט, ב-ג]

שואל ה"אור החיים" הקדוש - מדוע התורה מדגישה אצל אהרון **"קח לך עגל"** הרי ברור שלקח את העגל בשבילו ולא בשביל משהו אחר? **מסביר ה"אור החיים" הקדוש -** יש לנו כלל של "אין קטגור נעשה סגור" התורה רצתה לומר לנו שאהרון לא חטא בחטא העגל שכן הוא לא ציירו ולא הכין אותו, הוא אף לא האמין בו ולא טעה אחריו. והראייה שלא חטא בעגל היא שהוא מביא את העגל לכפר עליו. ולא אומרים שיש כאן קטגור שנעשה סגור" לכן נאמר בפסוק "קח לך"

פניני האלשיך הקדוש מתוך הפרשה

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

פניהם לומר נפשינו תחתיהם למות, כמאמר הזהר שזהו כוונת הנופלים בכל מקום. ומשה לגדל מעלתו שהיה רואה באספקלריא המאירה. (רמת נבואה גבוהה ביותר) ראה מיד כי פעלו להקטין עונש בני, וכי עכשיו המשחית בא להעניש, ולא ה'. ועל כן אמר מיד לאהרון "קח את המחטה... והולך אל העדה וכפר עליהם" שכן עכשיו הקטורת בכוחה לעצור המגיפה. וכדי שלא יתמה אהרון מה יועיל קטורת, הרי ה' אמר שהוא ישחית. לכך אמר לו משה "כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף" לומר שראיתי כי ה' אינו המשחית, אלא "הקצף" הוא שם אחד המשחיתים, ועל כן תועיל לו הקטורת. ומיד רץ אהרון וקודם "ויכפר על העם" שעצר המגיפה, ואח"כ "ויעמוד בין המתים ובין החיים" שזהו ממש הגבול בין אלו שנוטים למות לאלו שמתו, וכיפר גם עליהם.

המשך האלשיך הקדוש חלק ב'
על פי זה מסביר את הפסוק "ידבר ה' אל משה לאמר. הרומו מתוך העדה הזאת, ואכלה אותם ככרע ויפלו על פניהם. ויאמר משה אל אהרון קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטורת, והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם, כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף... וירץ אל תוך הקהל, והנה החל הנגף בעם, ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ויעמוד בין המתים ובין החיים, ותעצר המגיפה... וישב אהרון אל משה אל פתח אהל מועד, והמגיפה נעצרה."

סאמר ה' למשה "לאמר", כלומר דבר עימו כדי שיגיד לאהרון מה שמבין מתוך דברי ה' ומהו? "הרומו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם ככרע" שלא אמר ה' הבלו, שהוא לשון להיבדל מרשעים. אלא הרומו, כלומר תרימו עצמכם מהם כדי שאוכל לכלותם, שזכותכם מגן עליהם. והוא כאב האומר "הניחוני ואעניש בני" שכוונתו שיבקשו להציל בנו. ומשה ידע כי קטורת כאן לא תעזור שכן לא המלאך משחית, אלא ה' אמר שיכלה. וכן אין זמן להתפלל עליהם, שכן אמר ה' שיכלה אותם "ככרע", ועל כן לא הרימו עצמם מתוך העדה, כדי שזכותם תגן עליהם. ונפלו על

ובזה יובן מאמר המדרש תנחומא תצוה ט' שבא אהרון לעצור מלאך המות מהשחית, ולא הסכים לו עד שתפסו אהרון במותו והביאו למשה. ולכאורה יקשה שאמרו חז"ל בשבת פט. שמלאך המות מסר למשה סוד הקטורת. ומדוע מסר לעצור המגיפה? אלא שמלאך המות הודה שאינו יכול להכות עוד בגלל הקטורת. אך אלו שכבר היכה לא הסכים שיעזור זכות הקטורת. עד שתפסו אהרון והביאו למשה והועיל.

מעשה שהיה...

השיב הרב בציניות "חשוב מאוד להחליף דירה!" חש היהודי שלא בנוח ושאל "למה מתכוון הרב?" השיב לו הרב בשאלה האם הוא שומר שבת? ענה לו האיש שהוא ספר במקצועו ואין לו ברירה, באים אליו גם גויים מהסביבה ומה יעשה? השיב לו הרב "ואתה עוד סבור שהדירה אשמה בכל הצרות שלך?!"
אכן השומר שבת כהלכתה היא מצילתו מכל פגע ונגע רע...!

מסופר על בעל ה"עקידת יצחק" שבאחד הימים הגיע אליו יהודי זועק ובוכה - ארבעה ילדים היו לו, שניים מהם נדרסו למוות על ידי רכבת, והשניים האחרים מאושפזים בבית החולים ונשקפת סכנה לחייהם... המשיך היהודי למרר בבכי ושאל האם עליו להחליף דירה שכן 'משנה מקום משנה מזל'?

העלון מוקדש לעילוי נשמת הרב אברהם חיים ז"ל עדס בן ה"ה משה ז"ל ומרת שרה ע"ה הלך לעולמו ולא הותיר זש"ק, ד' בטבת תש"פ

בא להימנע מקריאת המודעות בשבת. "ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

2222-05
אלהינו והשכר
רח' הפסגה 10
בית יצחק יריב

יומר מסך
עמדות מחשב מונגות ושרותי משרד
רח' המגן 43 | 02-3750855 | 02-3750855@gmail.com

מספרת - אליהו
050-9094047 בית וגן 42

פיסטוקס
רח' הפסגה 37

אריאל אלומיניום
רח' אליעזר הלוי 6
קריית משה
תיקוני אלומיניום, תיקוני תריסים, זכוכית, מנעולים, מנעולים ידיות.
050.333.4331 | 02.6645.999

אברהם שהרבני
יועץ נישואין ומשפחה, מאבחן התמכרויות, קליניקות: ירושלים / משה בנימין
058-7211235
aviclinic1@gmail.com

אטליז רוזנבוים
טלפון להזמנות:
02-6424564
02-6434698
רח' הפסגה 45

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
נעליים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4 גבעת שאול.
רח' הרב עוזיאל 62 - בית וגן.
058-5777795

דגי מעיין
דגים טריים וקפואים
כשר ועופות
ירקות קפואים
רחוב הפסגה 10 בית וגן | 02-6439131

הפסגה
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813
כאיים לוי ורכיזי - יום לוקי